

— piespriest Eiropas Savienības Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus abās instancēs.

Pamati un galvenie argumenti

- 1) Vispārējā tiesa savā 2010. gada 9. septembra spriedumā (lieta T-348/07) esot atzinusi, ka, tā kā *Sanctieregeling* [*Sanctieregeling terrorisme 2003* (Ministra rīkojums par sankcijām terorisma jomā, turpmāk tekstā — "*Sanctieregeling*")], kas bija pamats prasītāja iekļaušanai sarakstā, ir atcelts, tad arī spriedums par pagaidu noregulējumu nav pietiekams pamats prasītāja atstāšanai sarakstā. Apelācijas sūdzības iesniedzējs (turpmāk tekstā — "*Al-Aqsa*") šiem Vispārējās tiesas apsvērumiem piekrīt.
- 2) Tomēr Vispārējā tiesa savā spriedumā esot ietvērusi vairākus apsvērumus *Al-Aqsa* prasījumu atzīšanai par nepamatotiem. Tādējādi Vispārējā tiesa esot norādījusi, ka *Sanctieregeling* kopā ar spriedumu par pagaidu noregulējumu ir uzskatāms par kompetentās valsts iestādes lēmumu, kas atbilstot KN (Kopējās nostājas 2001/931) 4. panta 1. punktā ietvertajai definīcijai. Turpinājumā tā esot atzinusi, ka uz *Al-Aqsa* ir attiecināms KN 1. panta 3. punkta k) apakšpunktā ietvertais "zināšanas" faktors, kā tas prasīts Regulas Nr. 2580/2001 (1) 1. panta 4. punktā.
- 3) Apelācijas prasības iesniedzējs šiem apsvērumiem nepiekrīt un par tiem iesniedz apelācijas sūdzību. Pirms izklāstīt apelācijas sūdzības pamatus, tas norāda uz apelācijas sūdzības pieņemamību.
- 4) Tā izvirzītie apelācijas sūdzības pamati ir apkopojami šādi: pirmkārt, Vispārējā tiesa esot pārkāpusi savas kontroles pilnvaras, jo tā esot pati izlēmusi, kurš pierādījums ir uzskatāms par lēmumu KN 1. panta 4. punkta nozīmē (pirmais apelācijas sūdzības pamats).
- 5) Otrkārt, Vispārējā tiesa esot nepareizi atzinusi, ka *Sanctieregeling* — kopā ar spriedumu par pagaidu noregulējumu vai atsevišķi — ir uzskatāms par lēmumu KN 1. panta 4. punkta izpratnē (otrais apelācijas sūdzības pamats).
- 6) Visbeidzot Vispārējā tiesa esot pārkāpusi savas pilnvaras, jo tā esot pati interpretējusi spriedumu; katrā ziņā sprieduma interpretācijā tā esot pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā (trešais apelācijas sūdzības pamats).
- 7) Līdz ar to *Al-Aqsa* prasība esot jāapmierina un apstrīdētie lēmumi, izlabojot apstrīdētā lēmuma pamatojumu, jāatceļ.

(1) Padomes 2001. gada 27. decembra Regula (EK) Nr. 2580/2001 par īpašiem ierobežojošiem pasākumiem, kas terorisma apkarošanas nolūkā vērsti pret konkrētām personām un organizācijām (OV L 344, 70. lpp.)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 22. novembrī iesniedza Cour de cassation (Francija) — Refcomp SpA/Axa Corporate Solutions Assurance SA, Axa France IARD, Emerson Network, Climaveneta SpA

(Lieta C-543/10)

(2011/C 46/04)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Cour de cassation

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *Refcomp SpA*

Atbildētājas: *Axa Corporate Solutions Assurance SA, Axa France IARD, Emerson Network, Climaveneta SpA*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai jurisdikcijas noteikšanas klauzula, par kuru preču ražotājs un pircējs ir vienojušies Kopienų ietvaros noslēgtajā līgumā ķēdē, ir saistoša pārpircējam saskaņā ar 2000. gada 22. decembra Regulas Nr. 44/2001 (1) 23. pantu, un ja tā, tad ar kādiem nosacījumiem?
- 2) Vai jurisdikcijas noteikšanas klauzula ir saistoša pārpircējam un tā apdrošinātajiem, kuri ir uzņēmušies tā tiesības un pienākumus, pat ja, kā Tiesa nospriedusi 1992. gada 17. jūnija spriedumā lietā *Handte* (2), 2000. gada 22. decembra Regulas Nr. 44/2001 5. panta 1. punkts nav piemērojams tiesvedībā, ko pārpircējs uzsācis pret ražotāju?

(1) Padomes 2000. gada 22. decembra Regula (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās (OV 2001 L 12, 1. lpp.).

(2) 1992. gada 17. jūnija spriedums lietā C-26/91 *Handle, Recueil* 1992, I-03967. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2010. gada 9. septembra spriedumu lietā T-348/07 *Stichting Al-Aqsa/Eiropas Savienības Padome* 2010. gada 24. novembrī iesniedza Nīderlandes Karaliste

(Lieta C-550/10 P)

(2011/C 46/05)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Nīderlandes Karaliste (pārstāvji — C. M. Wissels un M. Noort)

Pārējie lietas dalībnieki: *Stichting Al-Aqsa*, Eiropas Savienības Padome, Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi

- atcelt pārsūdzēto spriedumu lietā T-348/07 un nodot lietu izskatīšanai Vispārējai tiesai;
- piespriest pārējiem lietas dalībniekiem atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Vispārējā tiesa esot nepareizi interpretējusi Kopējās nostājas 2001/931 1. panta 4. un 6. punktu un Regulas Nr. 2580/2001⁽¹⁾ 2. panta 3. punktu, jo tā ir atzinusi, ka spriedums par pagaidu noregulējumu pēc *Sanctieregeling [Sanctieregeling terrorisme 2003]* (Ministra rīkojums par sankcijām terorisma jomā)] atcelšanas vairs nevar būt par pamatu *Al-Aqsa* saglabāšanai ES sarakstā par naudas līdzekļu iesaldēšanu

⁽¹⁾ Padomes 2001. gada 27. decembra Regula (EK) Nr. 2580/2001 par īpašiem ierobežojošiem pasākumiem, kas terorisma apkarošanas nolūkā vērsti pret konkrētām personām un organizācijām (OV L 344, 70. lpp.)

Apelācijas sūdzība, ko par Pirmās instances tiesas (sestā palāta) 2010. gada 13. septembra spriedumu lietā T-279/04 *Éditions Jacob/Komisija* 2010. gada 25. novembrī iesniedza *Éditions Odile Jacob SAS*

(Lieta C-551/10 P)

(2011/C 46/06)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Éditions Odile Jacob SAS* (pārstāvji — O. Fréget, M. Struys, M. Potel-Saville un L. Eskenazi, *avocats*)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Komisija, *Lagardère SCA*

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt Pirmās instances tiesas 2010. gada 13. septembra spriedumu lietā T-279/04 *Éditions Odile Jacob SAS/Komisija*, ar kuru tika noraidīta *Odile Jacob* prasība, un

- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp tos, kurus pirmajā instancē tika piespriests atlīdzināt *Odile Jacob*, un tos, kuri *Odile Jacob* radušies sakarā ar šo apelāciju.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja savas apelācijas sūdzības pamatojumam izvirza četrus pamatus.

Pirmajā pamatā *Éditions Odile Jacob* norāda uz kļūdu koncentrācijas jēdziena Regulas 4064/89⁽¹⁾ izpratnē piemērošanā un tirdzniecības veikšanas juridiskajā kvalifikācijā, pārkāpjot attiecīgos kontroles novērtēšanas kritērijus, kas noteikti Regulas 4064/89 3. panta 3. punktā. Pirmkārt, izolējot holdingu, ar kuru *Natexis Banques Populaires (NBP)* kļuva par *Vivendi Universal Publishing* pagaidu pircēju, no tādas juridiskās struktūras, kuras sekas ir *Lagardère* kontrole pār *VUP*, Pirmās instances tiesa (tagad — Vispārējā tiesa) neesot ievērojusi koncentrāciju kontroles vispārējo mērķi, kas ir aptvert ekonomisko realitāti, kura ir juridisko darbību kopuma pamatā. To darot, Vispārējā tiesa esot radījusi ne vien jaunu izņēmumu no Regulas 4064/89, ļaujot holdingiem, neatkarīgi no uzņēmuma, kurš veic aktīvu nodošanu, izvairoties no koncentrāciju kontroles, bet arī atņēmusi minētās regulas 3. panta 5. punkta a) apakšpunktam lietderīgo iedarbību.

Otrkārt, izslēdzot holdinga kvalifikāciju saskaņā ar Regulas 4064/89 3. panta 5. punkta a) apakšpunktu, Vispārējā tiesa katrā ziņā esot veikusi kļūdainu un nepilnīgu šīs regulas 3. panta 3. punkta piemērošanu, interpretējot tikai tos līguma elementus, kuri ietilpuši apstrīdētajā darījumā.

Ar otro pamatu prasītāja norāda uz kļūdu tiesību piemērošanā, jo Vispārējā tiesa neesot noteikusi juridiskas sekas Komisijas veiktajiem procesuālajiem pārkāpumiem. Atbrīvojot no jebkādas kontroles šos Regulas 4064/89 pārkāpumus, tostarp pienākumu apturēt koncentrāciju, nepaziņošanu, kas varētu piešķirt Komisijai pilnvaras, un krāpšanu, aizstājot pircēju, Vispārējā tiesa esot apstiprinājusi likuma apiešanu, kas ir līdzvērtīga Komisijas pilnvaru nepareizai izmantošanai.

Ar trešo pamatu *Éditions Odile Jacob* atsauca uz kļūdu tiesību piemērošanā, ko Vispārējā tiesa esot pieļāvusi, neatceļot Komisijas lēmumu būtisku formas prasību pārkāpuma dēļ. Šis pamats it īpaši ir par pamatojuma nesniegšanu attiecībā uz apstrīdētā darījuma kvalifikāciju un attiecībā uz Regulas 4064/89 3. panta 5. punkta a) apakšpunkta piemērojamību vienai daļai no šī darījuma un vienlīdzības, tiesiskās drošības un tiesiskās palātvības principu pārkāpuma izbeigšanu.